

пътъ ня чиса тръбува да ся пръвари. До пръво-то начяло стои да си уряди майка-та работѣ-тѣ; на пръво-то начяло гляда да ли ще отглѣда майка-та кротко дѣте, или плачко, което по цѣлѣ нощъ да ся дере та да иѣ мѫчи.

Кога дѣте-то бозае или дрѣме, никакъ не быва да го носи майка му та носешкымъ да го приспива, а нека го положи полегкычка на постельнѣ-тѣ му па да му разслаби повивкѣ-тѣ и да го остави за да си спи кротко. Ако реве, то може да реве само за да си покаже силѣ-тѣ, или можеби отъ прѣгавинѣ и ягкость, а не отъ иѣкоѣ болкѣ. Тогава щешь пристѣпишь при него, щешь му подумашь иѣкоѣ думѣ, щешь го погалишь по лицето и по рѣчицы-ты, па всичко това ако не помогне и при всичко-то си призираніе ако не бѫдешь познала ничто, което бы го стягало или бы му додѣвало, то го остави да си поотплаче па самѣ ще ся укроти наскоро. Отъ пръвъ пътъ еще ако бѫдешь правила така, па при това ако бѫдешь могла да удържишь цвръсто, то, навѣрно го знай, ты щешь отглѣдашь кротко и мирно чядо и съ това твръдѣ много ще ти олегкне работа-та. А то ще помогне и на дѣте-то ти, ако, не дай Боже, бы ся поболило. Има много болести, отъ които дѣте-то, иѣма какъ, тръбува да лѣжи иѣколко дни; ако е научено да го носять, то не зимва отъ ничто друго, а все иска да го носять, па насилишь ли го да го туришь въ лѣгло-то му, то писне и ся разлюти така, что-то болесть-та му ся разврѣди и стане полоша. Така гынѣтъ много дѣца, които инакъ при харнѣ приукаѣ и нѣравъ щахѣ да оздравѣнѣтъ.